

Inleiding 13-03-08

De menselijke maat

Een mens is hoog
1 ½ tot 2 meter
en breed
40 tot 80 centimeter
en diep
20 tot 70 centimeter.

Alles past dood
in een kubus met ribben
van 45 centimeter.

Levend vult hij ongeveer een huis.
Zijn hoofd is zo groot als de zon,
de maan reist altijd met hem mee.
Om alles wat hij bezit
kan hij rondgaan in een dag.

Evenveel ogen als handen.
Evenveel vingers als tenen.
Evenveel monden als neuzen.

Onzichtbaar in het felste zonlicht.
Fel opwiekend als geest
uit het piepkleine schedeltje.

Kijk, in de holte van zijn voet
nestelt zich een bolletje,
bespikkeld met steden,
met pluizig groen en
zeeën en hemels
eraan vastgeplakt.

Alexis de Roode

Lied van de aardoliegeest

Diep in de aarde maakte ik marmer
van foraminiferen, toverde diatomeeën
tot kwarts, liet planten vervloeien tot olie.

De mens bevrijdde mij. Gaf mij heelaal.
Ik gaf hem geest van mineraal,
verloste hem van het kleine leven.

Waar voorheen paarden struikelden
over handgelegde steentjes, bekleed ik
de aarde met asfalt, glad als een babyhuidje.

Ik wrong het potlood uit de hand van de architect
en gaf hem computers, machines,
onverwoestbare regelmaat.

Uit de landbouw verwijderde ik de stront
en de vliegen. Ik schonk haar zuivere
kunstmest, glaswol, nieuwe genen.

De zielzorg bevrijdde ik van de ziel,
ik gaf haar rust en geluk in pilvorm.
Smetteloos maak ik het denken.

Smetteloos het voedsel.
Smetteloos de huizen.
Smetteloos de zorg.
Smetteloos de kunst.
Smetteloos het lichaam.
Smetteloos de geest.

copy paste
copy paste
copy paste
copy paste

Alexis de Roode

Deze debatreeks wordt mogelijk gemaakt door:

